

Δυρευθύνετε

μαθητεύετε πάντα τις ἔδυντες (Mat. xx. 19).

Bulletin: «GO YE therefore, and teach all nations» (S. Mat. 28, 19).

Gen. Secretariat of the Executive Committee on Orthodox Missions - 45 Academias St., Athens Greece.

THE EXECUTIVE
COMMITTEE
Representatives
of the member
Movements of
SYNDESMOS :

Action
Chrétienne
des Etudiants
Russe
FRANCE

Christian
Union
of Working
Youth
GREECE

Greek
Orthodox
Youth
of Korea
KOREA

Mouvement
de Jeunesse
Orthodoxe
LEBANON

Orthodox
Student
Association
FINLAND

Orthodox
Youth
Association
FINLAND

Orthodox
Student
Association
GREECE

Orthodox
Youth
Association
GR. BRITAIN

Orthodox
Christian
Unions
GREECE

Orthodox
Youth
Group
GERMANY

Student
Christian
Union
GREECE

Syndesmos of
Greekwomen
Theologians
GREECE

Tokyo
Orthodox
Young
Believers
Association
JAPAN

Union
of Graduates
of Apostoliki
Diakonia
GREECE

Φεβρουάριος 1959

'Αρ. 1

Περί τίνος πρόκειται

Από πολλούς καί από πολύν καιρόν έχει σημειωθή αύτή ή ἔλλειψις : 'Η Ὁρθόδοξος ἐκκλησία, ὡς θεματοφύλαξ τοῦ ἀγνοτέρου χριστιανικοῦ πνεύματος, δέν έχει εἰς τὴν ἐποχῆν μας Ἱεραποστολικὴ δρᾶστος. Συνήθως ή διαπίστωσις αὐτή συνοδεύεται από μακράς η συντόμους αἰτιολογήσεις καί ἀδριστα "πρέπει".

Τοὺς τελευταίους ὅμις μῆνας ἔγινε κατὰ οὐσιαστικώτερον. "Ἐνα ξεκίνημα (Λεπτομέρειαι περὶ αὐτοῦ δημοσιεύονται εἰς ίδιαντερον ἄρθρον). Καρπός καί ὄργανον αὐτῆς τῆς προσπαθείας, η ὁποία ἀρχίζει μὲν σκοπὸν τὴν ὄργανωσιν μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἑξατερικῆς Ἱεραποστολῆς, εἶναι καί αὐτό τὸ τεῦχος. 'Η ἕκδοσίς του θά γίνεται κατά διαστήματα -οχι αὐστηρῶς καθωρισμένα- καί θά ἀποβλέπῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφόρων προβλημάτων τῆς Ὁρθοδ. Ἑξατερικῆς Ἱεραποστολῆς καί τὴν κατατόπισιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπί τῆς πορείας τῆς ἐργασίας.

'Ασραλῶς πολλοί θά ἐνδιαφέρωνται διά τὴν προσπάθειαν αὐτήν. "Οσοι ἐπιθυμοῦν νά συνεργασθοῦν ή νά βοηθήσουν καθ' οίονδήποτε τρόπον παρακαλοῦνται νά μᾶς γράφουν. 'Η συμβολή των θά μᾶς εἶναι πολύτιμος.

Γενική Γραμμάτεια τῆς Ἑκτέλεστικῆς
'Επιτροπῆς διά τὴν Ἱεραποστολήν

Η Δημονημένη ἐνοργή

Τό θέμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἑξατερικῆς Ἱεραποστολῆς δέν τίθεται βεβαίως διά πρώπην φοράν. Κατά καιρούς γίνονται συζητήσεις -ἀνεπίσημοι συνήθως-⁽¹⁾ διατυπώνονται αόριστοι θέσεις, μερικοί, κατά κανόνα νέοι, συγκινοῦνται πρός στιγμή συντόμως ὅμις ἀπογοητεύονται καί η ἀδράνεια παρατείνεται.

(1) Σημαντικόν βῆμα θά ἐγίνετο έάν ἐπραγματοποιεῖτο η σύγκλησις τῆς Ὁρθοδόξου Προσυνόδου εἰς τό "Αγιον Ὅρος τό 1932. 'Η Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀποφασίσει νά προτείνῃ τὴν ἵδρυσιν κοινῆς ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐξα-

λίτια αύτης τῆς καταστάσεως συνήθως θεωρεῖται ή υπαρξίς πολλῶν ἔξωτερικῶν δυσκολιῶν. Μᾶλλον δῆμος ή ἀληθινή αὐτία πρέπει νά ἀναζητηθῇ κάπου βαθύτερον: Εἰς τό δὲ δηλαδή δέν πολυπιστεύομεν εἰς αὐτήν τήν ύπόθεσιν." Ένας διάχυτος σκεπτικισμός σπεύδει νά ναρκώσῃ τὸν Ἱεραποστολικόν ζῆλον μόλις ἀρχίσῃ νά πάλλῃ εἰς τὰς φυχάς μερικῶν." Καλά αύτά, δῆμος ποὺ μποροῦμε νά τ' ἀγγίξουμε. Σχέδια μεγαλεπίβολα ἐνῷ μᾶς πνίγουν τόσες ἀνάγκες" φιθυρίζομεν τελικῶς καί σταυρώνομεν τὰ χέρια. "Οχι βεβαίως εἰς ἐπίμονον προσευχήν -όπότε θά ήτο ηδη ἔνα ξεκίνημα- ἀλλά εἰς ἀπραξίαν.

Εἶναι ἄραγε ὁρθή αύτή ή ἀντιμετώπισις; Πράγματι δέν ήμποροῦμεν νά κάνωμεν τίποτε;

A'

1) 'Η πρώτη ἀπάντησις εἰς τό ἐρώτημα αὐτό ύπάρχει εἰς τὸν στίχον 19 τοῦ ιη' κεφαλαίου τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου καί ἀντιστοίχως εἰς τὸν στ. 15 τοῦ ιστ' κεφ. τοῦ κατά Μᾶρκον. 'Εάν θελήσωμεν νά ἔδωμεν τό ζήτημα ύπό τό φῶς αὐτῶν τῶν στίχων, θά ἀντιληρθῶμεν ὅτι κατ' ἀοχῆν ἡ θέσις τοῦ προβλήματος κατά τὸν τέτροπον αὐτὸν εἶναι λανθασμένη καί δι' αὐτό ἵσως πελαγοδρομοῦμεν. Τό ζήτημα δέν τό ἐκφράζει ή ἐρωτηματική πρότασις : "Μποροῦμε;" ἀλλά ή προστατική : Πρέπει! "Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη." "Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπαντά κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῷ κτίσει". Εδῶ δέν ύπάρχει : "σκεφθῆτε ἃν μπορῆτε", ύπάρχει ἐντολή! ἐντολή σαφῆς τοῦ Κυρίου.

'Ο Χριστός ἐμπιστεύεται τήν ύπόθεσιν διά τήν ὥποιαν ἦλθε καί ἔθυσιάσθη - τήν ἔλευσιν τῆς βασιλείας Του εἰς τήν γῆν - εἰς τοὺς μαθητάς του. Οἱ ἱπόστολοι ἔκαμαν τήν ἐντολήν αὐτήν πόθον, σκοπόν καί ἀγῶνα τῶν. Τήν ἔδωσαν εἰς τοὺς μαθητάς τῶν. Τήν ἔζησαν καί αὐτοὶ καί πάλιν τήν παρέδωσαν εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς. Κάθε γενεά ὥφειλε νά φέρῃ τήν δᾶδα τῆς Πίστεως καί εἰς νέας περιοχάς. Τώρα αυτή ή δᾶδα εύρισκεται εἰς τά χέρια

μας. 'Εκατομμύρια φυχῶν δέν ἔχουν ἀντικρύσει τό φῶς της. 'Ημπορεῖ νά τεθῇ λοιπόν ύπό συζήτησιν ἃν πρέπη ηδη νά υπακούσωμεν εἰς τήν κατηγορηματικήν αὐτήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, τήν πυρίνην ἐντολήν τόσων καί τόσων γενεῶν τήν ὥποιαν μᾶς ἐκληροδότησαν μέ τάς πορφυρᾶς ψηφαραμμίσεις τοῦ αἴματός των;

2) "Βλέπετα ή βασιλεία Σου" ἐπαναλαμβάνομεν καί ἡμεῖς καθε ήμέραν. 'Ο θεός βεβαίως ἔάν ηθελεν ήμποροῦσε μόνος Του νά τήν φέρῃ. "Οπως δῆμος τονίζεται ἀπό τήν 'Ορθόδοξον διδασκαλίαν διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ζητεῖ καί τήν αμμετοχήν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Τί κάμνομεν ἡμεῖς εἰς αὐτήν τήν συνεργασίαν πού μᾶς προσκαλεῖ διά τήν ἐπέκτασιν τῆς βασιλείας Του εἰς τά ἔθνη; Θά ήμποροῦσεν ἀσφαλῶς καί η προσευχή μας αὐτή ἔάν ήτο θερμή, ἔντονος, ἀληθινή νά ἀποτελῇ μίαν θαυμασίαν συμβολήν εἰς τήν ὅλην ύπόθεσιν - διότι καί αὐτή εἶναι ἀγῶν, ὅταν γίνεται ὡς ἀγῶν, διά νά υκινήσῃ καί στηρίξῃ ἀγῶνας. 'Ακόμη δῆμος καί η δέσησις διά τήν ἐπέκτασιν τῆς βασιλείας Του γίνεται συνήθως μέ τάσην μηχανικότητα καί χαλαρότητα, ὥστε οὔτε καί ἡμεῖς δέν τήν καταλαβαίνομεν.

3) 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία κρατεῖ ἀνόθευτον τήν χριστιανικήν ἀλήθειαν, καυχώμεθα. Εὐλογία αὐτή δι' ήμᾶς. Σκεπτόμεθα δῆμος ἀντιστοίχως τήν εύθυνην μας; "Ένα βλέμμα εἰς πρόσφατον στατιστικήν τοῦ Ο.Η.Ε., η ὁποία ἐδημοσιεύθη τήν 30-6 - 56, θά ἐβοήθει εἰς αὐτό ἀριετά." Ει συνολικού πληθυσμοῦ τῆς γῆς 2636600000 μόνον 804.306.860 εἶναι Χριστιανοί. Καί ἐξ αὐτῶν μόνον 128.887.917 εἶναι 'Ορθόδοξοι. Δηλ. τό 1/6 τοῦ 1/3 τῶν κατοίκων τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι Χριστιανοί!

"Έχομεν τήν ἀλήθειαν. 'Αλλ' αὐτό εἶναι χρέος, δέν εἶναι μόνον τέμη: Εάν ἐκεῖνος πού ἔλαβε τό ἐν τάλαντον καί τό ἔκρυψε εἰς τήν γῆν κατεδικάσθη ἀπό τόν Κύριον (Ματθ. κε', 26) τί θά γίνῃ μέ μᾶς ὅταν κρύπτωμεν τά πέντε τάλαντα; "Ο

τερικής 'Ιεραποστολῆς, τήν ὕδρυσιν Σχολῆς 'Ιεραποστόλων καί τήν ἔκδοσιν εἰδικοῦ περιοδικοῦ καί βιβλίων σχετικῶν. ('Ιδέ Περιοδ." 'Εκκλησία" 1931, σελ. 327). 'Ο ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐδείκνυε πολύ ἐνδιαφέρον διά τό θέμα αὐτό. "Ηδη ἀπό τό 1906 εἶχε δημοσιεύσει ἀρθρον "περί τῆς ἀνάγκης ἴδρυσεως 'Ορθοδόξου 'Ανατολικῆς 'Ιεραποστολῆς" ("Ν.Σιών" 1906, σελ. 423).

ταν μάλιστα βλέπωμεν πολλούς μέ ξνα μόνον -καί συχνά καί αύτό κέβδηλον - νά δείχνουν τόσην δραστηριότητα;

'Υπάρχουν μικραί προτεσταντικαί κονότητες (ούτε καν 'Εκκλησία) αι όποιαι παρουσιάζουν ένεργητικότητα ζηλευτήν εις τό θέμα τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ (;) είς τούς εἰδωλολάτρας (2). Λί στατιστικαί έμφανίζουν κάμψιν είς τόν ἀριθμόν τῶν ὄρθιοδόξων. Πιθανόν νά είναι μικροτέρα ἐκείνης τήν όποιαν μᾶς παρουσιάζουν.' Έν πάσῃ περιπτώσει ύπάρχει. Διδτὶ ἀπλούστατα μέ άμυντικόν πόλεμον-όπως είναι ή τακτική μας- δέν γένονται κατακτήσεις.

4) 'Εάν παραμείνωμεν είς αὐτήν τήν ἀδράνειαν ὅσον ἀφορᾷ τήν ἔξωτερηκήν ίεραποστολήν, δέν κρατοῦμεν ἀπλῶς τό καθαρόν φῶς τῆς Πίστεως "ὑπό τό μόδιον", ἀλλά ἀρνούμεθα καί ἔνα βασικόν σωτηρίου τῆς 'Ορθοδόξου Παραδόσεως. Διδτὶ ή 'Ιεραποστολή ύπηρξεν ἀνέκαθεν παρά-

δοσις τῆς 'Ορθοδοξίας. Είς τήν ἐποχήν τοῦ Βυζαντίου ή ίεραποστολική δραστηριότητης παρουσιάζεται θαυμαστή. Πρός ὅλας τάς κατευθύνσεις ἔξορμοῦν φλογεροί κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Έργάζονται είς τήν Συρίαν, Μεσοποταμίαν, Περσίαν, Αρμενίαν, Φοινίκην, Αραβίαν, Νουβίαν, Λιθιοπίαν, προχωροῦν μέχρι τῆς χώρας τῶν 'Ινδῶν, τῶν Μογγόλων, τῶν Κινέζων (3).

"Αλλοι κατευθύνονται πρός βορρᾶν, είς τήν Βουλγαρίαν, Σερβίαν, Μολδαβίαν, Βοημίαν, Μεγ. Μοραβίαν, Ρωσίαν, διά νά ἐπεκτείνουν τήν ἀκτινοβολίαν τοῦ Βυζαντίου καί τοῦ Χριστιανισμοῦ "μέχρι τῶν τελευταίων ἄκρων τῆς Δυτ. Εύρωπης" (4), μέχρι τῆς 'Αγγλίας καί Σανηδίας (5). Μεγάλοι πατέρες τῆς 'Εκκλησίας πρωτοστατοῦν είς τήν ίεραποστολικήν αύτήν προσπάθειαν. Χαρακτηριστικῶς ύπενθυμίζομεν τήν δραστηριότητα τοῦ Χρυσοστόμου διά τήν ὄργανωσιν ίεραποστολῶν είς διαφόρους λαούς (6).

(2) Μία παραφυάς προτεσταντική, ή "'Εκκλ..τοῦ τετραγωνικοῦ Εὐαγγελίου", μέ 80.000 πιστούς, ἔχει όργανώσει 4 ίεραποστολάς.

(3) Τόν 9ον αἰῶνα είς τήν Κίνα ύπηρχε ὄρθ. 'Αρχιεπισκοπή. Michael Bruce Christianity in China πάρθον είς περ. Churches Times, 3.5.46.

(4) Moss: "The Diffusion of Greek Culture είς περιοδ. . . Geographical Magazine 1940, pp. 212-219.

(5) Διά τήν ίεραποστολικήν δραστηριότητα τοῦ Βυζαντίου ίδε ὥραιοτάτην μελέτην B. Εράστου "Χίλια χρόνια ἀκτινοβολίας" είς περιοδ. "Ἀκτῖνες" 1948, σελ. 41-48 καί 87 - 90, καί "Βυζαντιναί ίεραποστολαί" είς περ. "Ζωή" 1954, 22 ἀρθρα.

(6) 'Υπάρχουν πληροφορίαι ὅτι διωργάνωσεν ίεραποστολάς είς Σκυθίαν, μεταξύ τῶν Γότθων, είς Κελτικήν, είς Περσίαν καί 'Αρμενίαν, είς Συρίαν καί Κιλικίαν, εἰδικότερον είς Φοινίκην" (B. Τζωρτζάτου, "Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος", σελ. 79-80. Αθηναί 1952). Συγκινητικόν είναι ὅτι καί ἔξοριστος καί ἀπομονωμένος ἀκόμη είς τήν μακρυνήν Κουκουσόν, παρά τάς συχνάς του ἀσθενείας καί τήν τόσην ιακουχίαν δέν ἔπαπσε νά ἐνδιαφέρεται διά τάς ίεραποστολάς. 'Υπέβαλλε δέ τόν ἐαυτόν του είς παντοειδεῖς στερήσεις διά νά στέλλῃ τά χρήματα καί τά δῶρα πού ἐλάμβανεν ἀπό τήν Αντιόχειαν καί τήν Κωνσταντινούπολιν είς τούς ίεραποστόλους τῆς Φοινίκης. ('Ιδεέπιστολήν NA).

Είς τήν ύπέροχον ἐπιστολήν του ποός Γερόντιον τόν πρεσβύτερον (ἐπιστ.Ν.Δ.) φαίνεται πόσον ἐφλέγετο ή φυχή τοῦ ἀγίου ἀνδρός διά τήν ίεραποστολήν. Είναι χαρακτηριστικάι αι τελευταῖαι του φράσεις : "Εἰ γάρ μάθοιμεν ὅτι ἀποδεδήμηκας ἐκεῖσε μετά τῆς γνώμης ἐκείνης, πάντα ποιῆσαι καί παθεῖν ύπέρ σωτηρίας τῶν αὐτόθι φυχῶν παρεσμενασμένα, οὐδέ ἐρημίαν ἡγησόμεθα οἵκειν ἀπό τῆς τοσαύτης ἡδονῆς". Σπουδαῖον ἐπίσης είναι καί τό περιστατικόν τό ὅποιον ἀναφέρει είς τήν πρός Κωνσταντιον τόν πρεσβύτερον ἐπιστολήν τοι : "Καί γάρ ἀπό Νικαίας εύρων τινά μονάζοντα ἐγκεκλεισμένον, ἔπεισα αὐτόν ἐλεῖν πρός τήν σήν εὐλάβειαν καί ἀπελθεῖν είς Φοινίκην. Εἰ παραγέγονεν ούν δήλωσαί μοι σπουδασον" ('Ἐπιστ.ΣΚΑ).

'Αλλά καί μετά τήν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου ἡ Ρωσική 'Εκκλησία συνέχισε τὴν παράδοσιν αὐτήν (7).

'Από τὰ ἀνωτέρω καθίσταται, ἐλπίζομεν, σαφές ὅτι δέν εἶναι ἀπλῶς "χρῆσιμον" καί "ώραῖον" νά δείξωμεν ἵσταποστολικήν δραστηριότητα. Εἶναι καθήκον πρωταρχικόν. 'Εάν θέλωμεν νά εἴμεθα συνεπεῖς εἰς τήν πίστιν μας καί τήν 'Ορθοδοξίαν μας.

B'

Θεωρητικῶς αὐτά κανεῖς δέν τά ἀμφισβήτεῖ. Συνήθως ὅμως δύο δικαιολογίαι εύλογοφανεῖς ἔρχονται νά θολώσουν τά νερά καί νά μειώσουν τόν συγκλονισμόν ὁ ὄποῖος θά ἔπρεπε νά δημιουργεῖται εἰς τάς φυχάς μας ἀπό τήν ἀμέλειαν τήν ὄποιαν παρουσιάζομεν εἰς αὐτόν τόν τομέα εἰς τά χρόνια μας. 'Η πρώτη λέγει: "Έχουμε τόσες ἀνάγνεις μέσα εἰς τήν 'Εκκλησία μας, τόσα κενά." Λες κάνουμε πρῶτα τούς δικούς μας πραγματικούς χριστιανούς καί μετά σκεπτόμαστε καί γιά τούς ἄλλους". 'Η δεύτερη προσθέτει: "Ιλλαστε εἴμαστε τόσο ἀδύνατα καί φτωχοί, κι' αὐτές οἱ δουλειές χρειάζονται οἰκονομικά μέσα καί ὄργανισμούς καί ἀνθρώπους. Οἱ ὄρθδοξοι, ὅπου δέν βρίσκονται εἰς διωγμόν - ὅπως στό σιδηροῦν παραπέτασμα - εἶναι γενικῶς φτωχοί, δέν ἔχουν κυβερνήσεις μέση πειρρούς γιά νά τούς συμπαρασταθοῦν σέ μιά ιεραποστολική ἑξόρμησι ὅπως οἱ Δυτικοί".

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλα αὐτά ἔχουν ἀρκετήν δόσιν ἀλήθειας. 'Λεμή λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ὁ ὑπερτονισμός μῆτρας ἀπόφεως, μιᾶς δυσκολίας, ἄν δέν εἶναι: ξένα καθαρόν φέμμα, πάντως εἶναι ἀντίθετος πρός τήν καθαρήν ἀλήθειαν. Καί ἐδῶ ἵσως ὑπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος. Διότι ἐπιβλαβέστερον ἀπό τό πλήρος φέμμα εἶναι ἑκεῖνο. τόν ὄποιον ἔχει μέσα του καί ἀρκετήν ἀλήθειαν, διότι καμουφλάρεται. Δύτο πρέπει νά τό προσέξωμεν πολύ. 'Επί τοῦ προκειμένου: Εἰς τήν πρώτην ἔνστασιν ἡ ὄποια ἐπικαλεῖται τάς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μας θά εἶχε κανεῖς νά παρατηρήσῃ τά ἔξης:

1) 'Η ἀντίρρησις αὐτῇ ὑπενθυμίζει τήν δικαιολογίαν μερικῶν ἀστικῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὄποιαι, ὅταν τοὺς τονίζουν τό καθῆκον πού ἔχουν νά σπεύσουν εἰς βοήθειαν τῶν πτωχῶν, αὐταὶ σπεύδουν νά ἀπαντήσουν: "Ἐμεῖς δέν μποροῦμε καλά-καλά νά ζήσουμες ὅπως πρέπει τήν δική μας οἰκογένεια, θά βάλουμε καὶ ἄλλες σηνοτοῦρες στό οεφάλι μας; Νά βοηθήσουμε καί ἄλλους;" "Ἄς δώσουν οἱ πλάσιοι. Κι' ἄλλωστε τί βγαίνει; Μποροῦμε νά βοηθήσουμε ὅλες τίς φτωχές οἰκογένειες; "Προφανῶς ὅμως κανεῖς δέν τούς ζήτησε νά θρέψουν ὅλους τούς πτωχούς καί δέν ἀμνηστεύει καθόλου τήν παράνευψιν τοῦ καθήκοντος τῆς ἀγάπης τό ὅτι ὑκάρχουν ἄλλοι πλουσιώτεροι ἀπό αὐτοὺς οἱ ὄποιοι ὅφείλουν νά δώσουν περισσότερα. 'Η σκέψις μας εἶναι μεταφορική ἀλλά, ἐλκυζόμεν, σαφῆς.

2) 'Αλλά ἂς προχωρήσωμεν εἰς τήν οὐσίαν τῆς ἀντιρρήσεως. Βλέπομεν συχνά νέους μεγάλων πόλεων νά ἀφήνουν τέν τόπον των καί νά πηγαίνουν εἰς ἀκριτικάς περιοχάς ἐγκαταλειμμένας, διά νά φέρουν τόν Χριστόν. Κάμνουν ἀσχημα αὐτοῖς; Θά ἡμποροῦσε κανεῖς νά τούς συστήσῃ ὅτι ἔπρεπε πρῶτον νά κάμουν συνειδητούς χριστιανούς τούς κατοίκους τῆς συνοικίας των, τούς συμπολίτας των καί κατόπιν νά ξεκινήσουν διά τά χωριά! Ναί, ἄλλας ὑπάρχει μία βασική διαφορά, θά είπῃ κανεῖς. Τά χωριά αὐτά εἶναι 'Ελληνικά, δέν πηγαίνουν εἰς τό Κογκό. 'Η διαφορά εἶναι βασική, μόνον ὅταν βλέπωμεν τό θέμα ἀπό τήν σηκοπιάν τήν καθαρῶς ἐθνικήν. 'Από πλευρᾶς χριστιανικής δέν εἶναι καί τόσον. Διότι ή ἀγάπη ή χριστιανική, καί ἄρα τό χρέος τοῦ πιστοῦ διά νά ἐνδιαφερθῇ διά τήν διάδοσιν τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, δέν σταματᾷ εἰς τά σύνορα τοῦ ιράτους. Οἱ ἄλλοι οἱ ὄποιοι εἶναι πέρα, μακριά ἀπ' αὐτά, δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν ἀγάπην μας, δέν εἶναι ἀδελφοί μας; δέν ἐσταυρώθη καί δι' αὐτούς ὁ Χριστός; "Οπως ἀφήνομεν τήν οἰκογένειάν μας, τήν γενέτειρά μας - ἄν καί ἔλη μίαν ἐστίαν χριστιανικήν-καί πηγαίνομεν εἰς μίαν ἄλλην ἐπαρχίαν ἥδη πούα δέν ἔχει τίποτε, ἔτοι καλούμεθα νά ξεκινήσωμεν μερικοί καί ἀπό τήν πατρίδα μας - ή ὄποια δύσας ἀνάγκας καί

(7) 'Ιδε I. Bolschakoff "The forcing mission of the Orthodox Russian Church. Ρῶσοι ιεραπόστολοι εἰργάσθησαν εἰς Φιλανδίαν, Βασιλίαν, Λιθουανίαν, Αλάσκαν, Καμτσάτκαν, Τουρκεστάν, Κίναν, Κορέαν, Ιαπωνίαν, Μαντζουρίαν καί ὄλιγον εἰς N. Αμερικήν. 'Ιδε καί J. Glazik H. S. C. "Die russisch - orthodoxe Heidenmission seit fester dem Großsen. Münster in Westfalen 1954.

ἄν ἔχῃ, ἔχει βασικῶς καί ἀρκετήν πνευματικήν τροφοδοσίαν - διά νά βοηθήσωμεν ἐκείνους τούς τόπους οἱ ὅποῖς κυριολεκτικῶς λιμοκτονοῦν πνευματικῶς.

3)"Ἄς εἶναι. Πρέπει νά δουλέψω με πρώτα γιά τόν τόπο μας" ἐπαναλαμβάνουν στερεοτύπως πολλοί. "Εστω· πρώτον." Οχι όμως μόνον. "Αὐτό δέ, οὐκέπειτον" δέν πρέπει νά νοηται μέση ἀπόλυτον χρονικήν σημασίαν, δηλ. ἀφοῦ κάνωμεν δύο τούς "Ελληνας συνειδητούς πιστούς τότε θά σκεφθῶμεν διά τούς μή" "Ελληνας - διότι έαν θέσωμεν ἔνα τέτοιον δρόν ποτέ δέν πρόκειται νά ξεκινήσωμεν-ἀλλά μέ τήν ἔννοιαν πού σημειώνει ἔνας ἄνθρωπος τά διάφορα καθήκοντά του. Πρώτον καθήκον π.χ. λέγει ο Ιερεύς ο ἀτομικός ἀγιασμός, δεύτερον ο ἀγιασμός τῶν ἐνοριτῶν μου. Τό δεύτερον αὐτό καθήκον δέν σημαίνει διά τό ἐκτελέση ἀφοῦ γίνη ἄγιος, ἀλλά ἐνῷ ταυτοχρόνως ἀγωνίζεται νά γίνεται ἀγιάπτορος. Παραλλήλως πρέπει νά γίνη λοιπόν διά προσπάθεια καί διά τήν καλυτέραν ἐσωτερικήν συγκρότησιν καί τόν ἀγιασμόν τῆς 'Εκκλησίας μας, καί διά προσπάθεια διά τήν διάδοσιν τῆς Πίστεως. Τό ἔνα θά στηρίξῃ τό ἄλλο καί θά τό βοηθήσῃ. Ο ἡρωϊσμός τῶν ἐραποστόλων, τό πνεῦμα τῆς Θυσίας καί τής ἀγάπης των δύο δουν καί πάλιν εἰς τάς παλαιάς 'Εκκλησίας παρθενικήν χάριν, ξαναζωντανεύονταν τό πνεῦμα τῶν μαρτύρων, τό ἀγνόν καί δυνατόν πνεῦμα τής ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν (8) καί μέσα εἰς αὐτό ζωγονεύται καί καθαίρεται ὁ χριστιανισμός μας. Μία τέτοια ἐκστρατεία τονώνει πάντα καί τόν ἐνθουσιασμόν καί τήν ἀγωνιστικήν διάθεσιν τῶν μετόπισθεν.

4) Ή μέχρι τοῦδε ἴστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔρχεται νά ἐπικυρώσῃ τάς ἀπόφεις αὐτάς.

'Εν πρώτοις, διά την ὥραν τήν ὥραν ήκολούθησαν οἱ 'Απόστολοι, καθώς εἶ-

(8) Βιβλία ὀλόκληρα ἔχουν γραφῆ καί γράφονται καί ἀμέτρητα ἄρθρα δημοσιεύονται εἰς πάμπολλα περιοδικά σχετικῶς μέ τήν αὐτοθυσίαν καί τήν ἀγάπην τῶν ἐραποστόλων, τά ὅποια βαθύτατα συγκινοῦν.

(9)'Εάν οἱ Ρωμαιοκαθολικοί ἔχουν κατωρθώσει νά ἐπεκτείνουν τήν ἐπιρροήν των (470.852.934 εἶναι συμφώνως πρός τήν προαναφερθεῖσαν στατιστικήν τοῦ ΟΗΕ), εἶναι διότι παραλλήλως πρός τήν φροντίδα των διά τήν ἐσωτερικήν συγκρότησίν των, ἔδειξαν ἐπί αἰώνας μεγάλην δραστηριότητα καί εἰς τόν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς ἐραποστολῆς. Συμφώνως πρός μίαν τελευταίαν στατιστικήν τῶν Καθολικῶν εἰς τάς ἐραποστολᾶς ἔργαζονται 26.840 ιερεῖς, 9.331 βοηθοί τοῦ κλήρου, 61577 μοναχαί 8.286 κατηχηταί, 92111 λαϊκοί διδάσκαλοι. Διατηροῦν 1.170 ἀνωτέρας σχολάς μέ 283.589 μαθη-

νατι γνωστόν, δέν ήτο ή στρατηγική μιᾶς ἐκκαθαριστικῆς ἐκστρατείας. Δέν προεχώρησαν μέ σχέδιον νά κατακτήσουν πρῶτον ὅλην τήν Παλαιστίνην, κατόπιν τήν Συρίαν, τήν Μ. 'Ασσαν κ.τ.λ. ἀλλά ἐκήρυξαν καί ἔφεραν τήν φλόγα τῆς Πίστεως εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου. "Ετοι ήτο εύκολώτερον νά ἐπεκταθῇ καί ἀνάφη τό πῦρ παντοῦ. 'Ο 'Απ. Παῦλος ὄργανώνει χριστιανικά κοινότητας εἰς ὅλα τά κέντρα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, σπείρει τόν σπόρον τῆς Πίστεως, μεταφέρει τήν καλήν ζύμην εἰς διαφόρους νευραλγικαίς περιοχαίς. Τοιουτοτρόπως θά ζυμωθῇ ἀρχή γύτερον καλύτερα τό ἀπέραντον φύραμα. "Αλλωστε γνωρίζει διτι ύπαρχουν τόσαι δεκτικαί φυχαί εἰς τά διάφορα αὐτά μέρη, αἱ ὅποιαι ὅχι μόνον ἔχουν δικαίωμα νά ἀκούσουν ἐγκαίρως τό Εὐαγγέλιον ἀλλά καί μέ ζῆλον θά τό διαδώσουν. Διτι νά ἀναβάλῃ τήν διάδοσίν του;

'Εάν αὐτή ή τακτική ἐφηρμόσθη καί ἀπέδωσε τότε, πολύ περισσότερον ἐπιβάλλεται σήμερον πού ἔχομεν συνεχεῖς μετακινήσεις καί ἐπαφάς τῶν ἀνθρώπων. Χρειάζεται παντοῦ νά ύπαρχῃ μία ἐστία 'Ορθοδόξου Πίστεως. "Οσον περισσότερα " πόστα " καί στηρίγματα διατίθενται τόσον καλύτερον ήμπορεῖ νά σταθῇ καί νά διαδοθῇ ή ὄρθοδοξος Πίστις.

Ποτέ νήσαι δέν ἐκερδίθησαν μέ ἄμυναν μόνον. 'Ιδιαιτέρως εἰς τήν ἐποχήν μας τά διχυρωματικά ἔργα καί γενικῶς ή παθητική τακτική δέν ἔχουν τήν σπουδαιότητα τήν όποιαν κάποτε εἶχον, οὔτε εἰς τάς πολεμικάς οὔτε εἰς τάς ἰδεολογικαίς συγκρούσεις. Εἶναι καιρός λοιπόν νά λυτρωθῶμεν καί ήμεῖς οἱ 'Ορθόδοξοι ἀπό τήν διχυρωματικήν μας τακτικήν καί νά γίνωμεν δυναμικώτεροι καί μαχητικοί (9).

Πολλά εἶναι τά σημεῖα τά ὅποια διεικνύουν διτι ή 'Ορθοδοξία παρά τούς διωγμούς καί τά ἐσωτερικά τῆς προβλή-

ματα καλεῖται νά παίξῃ μεγάλον ρόλον καί εἰς τήν έποχήν μας (10). Καί ὅσον περνᾶ ὁ καιρός εὐκρινέστερον φθάνει εἰς τά αὐτιά μας ἡ φωνή τοῦ Κυρίου : " Ἰδού δέωνα ἐνώπιον σου θύραν

ἀνεψημένην, ἦν ούδείς δύναται ολεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικράν ἔχεις δύναμιν, καί ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καί οὐκ ἤρνησα τό δόνομά μου " ('Αποκ.γ 8).

(συνεχίζεται)
Αναστάσ. Ρ. Γιαννουλάτος

Ε Ν Α Σ Ε Κ Ι Ν Η Μ Α

Νέοι καί νέαι ἀπό τά πέρατα τῆς γῆς, τήν Φινλανδίαν καί τήν Ρωσίαν, τήν Γερμανίαν καί τήν Ἀγγλίαν, τήν Γαλλίαν καί τήν Συρίαν, τήν Κορέαν καί τήν Ούγκαντα, τάς Ἡνωμένας Πολιτείας καί τήν Ἐλλάδα, μέ τό κοινόν χαρακτηριστικόν τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως, συνεκεντρώθησαν τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον εἰς τήν θεσσαλονίκην κατά τήν 4ην Γενικήν Συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ὀρθοδόξου Νεολαίας "Σύνδεσμος" (11) διά νά μελετήσουν ὑπό τάς εὐλογίας τῆς Ἑκκλησίας μας τόν τρόπον καθ' ὃν θά ἔξησταλίζετο ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ πνεύματος τῶν Πατέρων τῆς Ἑκκλησίας, ἡ συνέχισις τῆς Ἱερᾶς παραδόσεως τῆς μιᾶς Ὀρθοδόξου λαθολικῆς καί ..ποστολικῆς Ἑκκλησίας καί ἴδιαιτέρως ἡ μεταφορά τῆς ἀσβέστου δάδας τῆς Ὀρθοδόξιας εἰς τούς ἀδελφούς μας ἐκείνους οἵτινες πλανῶνται ὑπό πυκνόν σκότος ἢ κίνδηλον φῶς. Ἐστοχάσθησαν οἱ νέοι καί αἱ νέαι τάς ἡμέρας τοῦ συνεδρίου καί ὡς ἀποτέλεσμα τῶν στοχασμῶν των αὐτῶν προέβαλον ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου καί οἱ μιμηταί των Ἱεραπόστολοι καί τούς ὑπενθύμισαν τό βαρύ χρέος τῆς Ἱεραποστολῆς. Οἱ Χριστιανοί λίαν ἐνωρίς ὑπείκοντες εἰς τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη" (Ματθ. 28, 19) καί μιμούμενοι τούς Ἀποστόλους ἐσκορπίσθησαν εἰς ὄλοκληρον τόν κόσμον. Ἡ Βυζαντινή Ἑκκλησία ἔδωσε με-

γάλην βαρύτητα εἰς τήν Ἱεραποστολήν ἀπό τό Βυζάντιον ἐξεκίνησαν Ἱεραπόστολοι φλογεροί, διέτρεξαν ὅλας τάς Ἡπείρους καί τό φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας ἐσκορπίσθη εἰς τήν Ἀσίαν, τήν Κίναν, τάς Ἰνδίας, τό Σιάμ, τήν Βουλγαρίαν, τήν Σερβίαν, τήν Βοημίαν, τήν Ρωσίαν, τήν Αγγλίαν καί ἀλλαχοῦ.. Παράδοσις βαρεῖα.. Παράδοσις, ἥτις ὑπαγορεύει εἰς τά τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας νά ἀναλάβουν τάς δυνάμεις των καί νά ἐκκινήσουν διά τήν ἀναγέννησίν των. Ἐπί πολλά ἔτη λόγοι διάφοροι πάντως πρός τάς βουλάς καί τάς ἐπιθυμίας τῶν Ὀρθοδόξων ὑπηγόρευσαν τήν ἀδράνειαν. Ἡδη ὅμως ἐπέστη ὁ χρόνος ἵνα ἡ ἐνέργεια καταλάβῃ τήν θέσιν τῆς στείρας ἀδρανείας. Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἐπιτάσσει : "Πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη" (Ματθ. 28, 19), "πορευθέντες εἰς τόν ιδόμενον ἄπαντα ηηρύζατε τό εὐαγγέλιον πάση τῆς ιτίσει" (Μάρκ. 16, 15). Συνεσκέψθησαν οἱ νέοι τοῦ συνεδρίου, ἀντῆλλαξαν ἀφόβως καί ἐν πνεύματι ἀδελφικῷ τάς γνώμας των καί εἶπον : "Εἴμεθα ἀρά γε ἐλεύθεροι νά κωφεύσωμεν εἰς τάς θείας ἐπιταγάς;" "Πρέπει νά σκεψθῶμεν ἐπί μακρόν χρόνον διά νά καταλήξωμεν εἰς συμπεράσματα;" "Ἐχομεν τό δικαιώμα νά κρατῶμεν ἀσφυκτικῶς δι' ἑαυτούς τήν λύτρωσιν, ἥτις ἀπέρρευσεν ἐκ τῆς θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ;" "Οχι. Ἐμπειριστατωμένη μελέτη τοῦ θέματος ἀπεμάκρυνε τάς ἀμφιβολίας, ἐσβυσε τούς δισταγμούς, ἀνεπτέρωσε τό ήθικόν των καί ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἔξης ὁ-

τάς καί 46.560 διαφόρους ἄλλας μέ 3.818.065 μαθητάς, σταθμούς Α' Βοηθειῶν 3.132, Νοσοκομεῖα 1.115, μέ 64.866 ιλίνας, Ὀρφανοτροφεῖα 1720 μέ 93.835 παιδιά ('Εφημ. "Καθολική", Χριστούγεννα 1958, σελ.27. 'Ιδε καί περ. "Afrique-Vivante", Αὔγουστος - Σεπτέμβριος 1958 διά τήν κίνησιν εἰς Congole-Rwanda-Urundi). 'Επίσης ή Εὐαγγελική Ἑκκλησία, συμφώνως πρός μίαν στατιστικήν τοῦ 1952, ἔχει 42.886 ιεραποστόλους, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀμεσους συνεργάτας 199.069 Ἰθαγενεῖς (ίδε Evangelisches Kirchen Lexikon. Göttingen 1958, τόμος 2ος, στ.1360).

(10)'Εκτός τῆς θαυμαστῆς περιπτώσεως τῆς Ούγκαντας (ίδε ἐπόμενον ἄρθρον) τελευταίως ἀνεκοινώθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου 'Αλεξανδρείας καί ἄλλη χαρακτηριστική εἴδησις : 10.000 ἐκ τῆς φυλῆς Μάου - Μάου προσῆλθον εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν (Περ. "Ὀρθόδοξος Παρατηρητής", τῆς Ἐλλ. 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς. Δεκέμβριος 1958). Σχετικῶς μέ τό γενικώτερον ἐνδιαφέρον προτεσταντῶν καί Ρωμαιοκαθολικῶν διά τήν Ὀρθο-

μόφωνον ἀπόφασιν :

1. Πλορασίζομεν νά ἴδρυσαμεν εἰς τό ἔγγυς μέλλον μίαν Διεθνή 'Ορθόδοξην 'Ιεραποστολικήν 'Εταιρείαν.

2. Πρός τόν σκοπόν αὐτόν ἴδρυεται εἰδική "Ειτελεστική 'Επιτροπή διά τήν 'Εξωτερικήν 'Ιεραποστολήν". Λύτη ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς Γενικῆς Γραμματείας, ἥτις ἀναλαμβάνει τήν διεύθυνσιν τῆς ὅλης ἐργασίας, καὶ ἔξ ἄλλων μελῶν τά ὅποια θά ύποδειχθοῦν ὑπό τῶν μετεχουσῶν εἰς τόν ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ Κινήσεων.

3. Η Γενική Γραμματεία ἔδρεύει ἐν 'Αθήναις καὶ τελεῖ ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετά τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ ΣΥ.ΙΔ.ΣΜΟΥ.

4. Η ὡς ἄνω Γενική Γραμματεία συεκροτήθη ἐκ τῶν κάτωθι : κ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, Θεολόγου. Δίδος Σοφίας Μουρούνα, Θεολόγου. Κου 'Ιωάννου Παλαιοκρασσᾶ, Οἰκονομολόγου. Κου Δημητρίου Μουμπάλη, φοιτητοῦ 'Ιατρικῆς ἐξ Οὐγκάντας ('Αφρικῆς). Κου 'Λλεξάνδρου Τσάν, φοιτητοῦ Θεολογίας ἐκ Κορέας.

"Ηδη ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπή ἥρχισεν νά ἐργάζεται μέθέλησιν καὶ δραστηριότητα. Η μελέτη γενικῶς τοῦ θέματος τῆς ιεραποστολῆς ἀπό ἴστορικῆς ἀπόφεως, ἡ διαφώτισις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἡ ἴδιαιτέρα φροντίς διά τάς 'Ορθοδόξους 'Εκκλησίας τῆς Κορέας, 'Ιαπωνίας καὶ Οὐγκάντας ἀποτελοῦν τήν πρώτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐπί τῆς 'Ιεραποστολῆς 'Επιτροπῆς.

Τοιουτοτρόπως σήμερον μία ὡργανωμένη ὁμάς νέων ἀνθρώπων ἐμμορουμένων ἀπό τά ἴδεωδη τῆς ιεραποστολῆς μέτην ἀπόρασιν νά ἀτεραθοῦν εἰς αὐτήν τήν προσπάθειαν, ἀναμένει ἐκ τῆς 'Εκκλησίας τό σάλπισμα τῆς ἐξορμήσεως. Τί θεῖον δῶρον. 'Ιδού λοιπόν οἱ ἐργάται εἰς τήν διάθεσιν τῆς 'Εκκλησίας μας. Δέν ἀπομένει ἄλλο τι παρά ἡ ἐπωφελής τούτων χρησιμοποίησις πρός τόν σκοπόν ὅπως καρποροήσῃ ὁ σπόρος ὃν ἔσπειρε τό ἐν θεσσαλονίκη συνελθόν συνέδριον, ὅπως ἀναζωπυρωθῇ ἡ παράδοσις καὶ ὅπως ἡ 'Ορθόδοξης 'Εκκλησία ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τήν πρωτοπορείαν, σκορπίζουσα τό ζωογόνον καὶ θεῖον φῶς εἰς τούς ἐν "σκότει" πλανωμένους.

Σοφία Μουρούνα

Διευθύντρια 'Ανωτέρας Σχολῆς
Διακονισσῶν-Κοινωνικῶν Λειτουργῶν
τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ελλάδος

Ουθόδοξία εἰς τήν ἀνατολικήν τραπεζήν

'Η 'Ιστορία μας εἶναι περίεργος, διότι ἐπιστεύσαμεν εἰς τήν 'Ορθόδοξιαν πρίν ἡ εὐαγγελισθῶμεν. Καὶ προσέτι, δέν ἐπῆγε κανεῖς ἐκεῖ διά νά μᾶς διδάξῃ, ἀλλά καὶ δέν ἔψυχε κανεῖς ἀπό ἐκεῖ διά νά μεταβῇ εἰς τινα ὄρθοδοξον χώραν καὶ νά παραλάβῃ τήν 'Ορθόδοξιαν. Η χώρα αὐτή, εἰς τήν καρδίαν τῆς 'Αφρικῆς ἡγάπησε τήν 'Ορθόδοξιαν πρίν ἡ γνωρίσῃ τήν διδασκαλίαν αὐτῆς. 'Ησπάσθημεν τήν 'Ορθόδοξιαν καὶ ἐνεκολπώθημεν αὐτήν, προτοῦ γνωρίσωμεν τόν 'Ορθόδοξον ιερέα. Διότι ἔτσι ἀπήτησαν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ συνείδησίς μας τό ἐνέκρινε. Αύτεπαγγέλτως ἔγνωρίσαμε τήν ἀλήθειαν κατά τήν Σοφίαν τοῦ Σολομῶντος : "Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν".

"Ἄς ἵδωμεν λοιπόν ὑπό ποίας συνθήνας ἐδέχθησαν τήν 'Ορθόδοξον πίστιν. Καὶ νά πῶς :

'Η Οὐγκάντα ἐν πρώτοις ἐδέχθη τήν 'Ορθόδοξον γρανιτώδη πίστιν μόλις τό 1933. Ηί ἐνέργειαι ὅμως νά ἀνακαλυφθῇ ἡ 'Ορθόδοξία εἶχον ἀρχίσει πολύ πρίν. Κάποιος δη-

δοξίαν ἵδε βιβλίον "Νοσταλγία τῆς 'Ορθόδοξίας", 'Εκδ. "Ζωῆς", 'Αθῆναι 1957. Είς τό ἐπόμενον θά δημοσιευθῇ λεπτομερής ἔκθεσις περί τῆς ἔξαπλώσεως τῆς 'Ορθόδοξίας εἰς δόλον τόν κόσμον.

(11) "Οπως εἶναι γνωστόν εἰς τόν "Σύνδεσμον" μετέχουν πολλαὶ ὄρθοδοξοι νεανικαὶ κινήσεις καὶ ἡ ὅλη προσπάθεια εὔρεν ἀπό τά πρῶτά της βήματα τήν θερμήν συμπαράστασιν τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. 'Η Λ.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης 'Αθηναγόρας καὶ ἡ 'Ι.Σύνοδος τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ελλάδος μέτιατέραν στοργήν ἔστειλαν καὶ ἐφέτος τάς εὐχάς των διά τήν ευόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ "Συνδέσμου".

λαδή, κύριος όνόματι Ρουβήν Μουνάσα Σπάρτης διατελῶν μέλος τῆς 'Αγγλικανικῆς 'Εκκλησίας, ήρχισε νά φοβεῖται διά τὴν ἀρχήν τῆς 'Εκκλησίας ταύτης. Ενεπιστεύθη τὸ μυστικὸν του εἰς τὸν φίλον του 'Οβδιού Καμπάντα. Τότε ἦσαν εἰς στρατιωτικήν ὑπηρεσίαν, τὸ 1923 δηλαδή. Άπεφάσισαν, λοιπόν, νά διαθέτουν ἀρκετάς νύχτας, ικαθ' ας δέν εἶχον ὕπνον μέ σικόπον νά μελετήσουν πᾶς θά ἡδύναντο νά ἐνεργήσουν. Έξήτησαν 'Ιστορικά βιβλία, τὰ ὅποῖα ὅμως, ἐπειδή εἶχον γραφῆ μέ τὸ ρωμαιοκαθολικὸν ἡ Προτεσταντικὸν πνεῦμα, δέν ἡδυνήθησαν νά ἀντιληφθοῦν ἀμέσως περὶ τῆς μητρός 'Εκκλησίας. Παρά ταῦτα ἥντλησαν ἀρκετάς πληροφορίας. Πολλάκις συνήντησαν εἰς τὴν ἀνάγνωσίν των τὴν λέξιν "orthodox" χωρίς ὅμως νά γινώσκουσιν ἢ ἀνεγίνωσκον. Καί ἐπειδή δέν εἶχον κοντά των τὸν Φίλιππον (Πραξ.η 26-40) διά νά τοὺς ἔξηγήσῃ τὴν γραφήν, ἦνοιξαν ἀγγλικόν λεξικόν πού τούς ἐπληροφόρησε πῶς ή μυστηριώδης καί μαγική αὐτή λέξις δηλώνει τὴν 'Εκκλησίαν πού διατηρεῖ ἀλώβητον τὴν διδασκαλίαν τῶν Χριστοῦ. Χωρίς ἄλλην τινά διατύπωσιν, ἔγιναν οἱ δύο αὐτοί ἄνδρες ὄρθόδοξοι, ἔτσι αὐτομάτως. Βεθεωρήθησαν ὡς ἐκ τούτου διανοητικῶς ἀσθενεῖς, καθότι δέν τοὺς ἐπεσκέψθη ἔνας ὄρθόδοξος ἀντιπρόσωπος πού ἔπρεπε νά τούς μυήσῃ εἰς τὰ μυστήρια τῆς 'Ορθοδοξίας. Εσυνοφαντήθησαν διά τὴν πρωτοφανῆ δρᾶσίν των. Κατεδιώχθησαν διότι ἐδίδαξαν καί προσεπάθησαν νά κηρύξουν ἀφόβως πράγματα πού ἦσαν ἀκατανόητα.

'Αργότερα ἥρχισαν, ὁ κύριος Ρουβήν Σπάρτης καί ὁ 'Οβδιού Καμπάντα, νά στέλλουν ἐπιστολάς εἰς τάς διαφόρους χώρας ζητοῦντες τὴν 'Ορθοδοξίαν. Τό 1928 ἔλαβαν τιμητικήν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ τότε 'Αρχιεπισκόπου καί Πατριάρχου Δανιήλ Μαζούιρε. Ούτος τούς ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡτο ὄρθόδοξος Πατριάρχης. Τούς ἔστειλε καί φυλλάδια νά ἐπιβεβαιώσουν τάς πληροφορίας του. Οἱ κύριοι Ρουβήν καί 'Οβδιού συνέχισαν μέ περισσοτέραν δύναμιν κατόπιν τούτου τάς ἐνεργείας των καί μέ περισσότερον θάρρος. Έδίδαξαν τούς μαθητάς των ἀπό αὐτά τά φυλλάδια τά ὅποῖα ἐστάλησαν ἀπό τὴν 'Αμερικήν ἀπό τὸν Πατριάρχην Δανιήλ Μαζούιρε. Τό 1931 ὁ Πατριάρχης αὐτός ἔστειλε τὸν ἐπίσκοπον 'Αλέξανδρον, ὁ ὅποῖος εἶχε τὴν ἔδραν του εἰς τὴν Νότιον 'Αφρικήν κοντά εἰς τὸ Kimberly. Διότι ούτος εἶχε τὴν ἐκκλησιαστικήν διοίκησιν τῆς ὅλης 'Αφρικής. Έξήτησαν ὅμως ὁ Πατριάρχης καί ὁ 'Ἐπίσκοπος, πρῶτα τά ἔξοδα τοῦ ταξειδίου, τά ὅποῖα οἱ διφασμένοι 'Αφρικανοί πτωχοί ὅντες, κατέβαλον ἐντός διαστήματος ἐνός ἔτους. Ο 'Ἐπίσκοπος 'Αλέξανδρος ἀφίετο εἰς τὴν Οὐγκάντα τὴν 6ην Οκτωβρίου τοῦ 1931. Ήρχισε τὴν δρᾶσιν του ὥπας ἐνόμιζε καλύτερον. Τὴν 22αν Μαΐου τοῦ 1932 ἔχειροτόνησε τὸν ἀνακαλύφαντα τὴν 'Ορθοδοξίαν Ρουβήν καί τὸν φίλον καί συνεργάτην του 'Οβδιού. Δύο διακόνους καί ἔχειροθέτησε δύο ἀναγνώστας καί πολλάς μοναχάς.

Κάποιος ὅμως "Ελλην ἔμπορος καί κάτοικος τίς Οὐγκάντας, ὅταν ἤκουσε ὅτι ἔνας ὄρθόδοξος 'Ἐπίσκοπος εύρισκεται εἰς τὴν πόλιν, ὅπου ἡτο κάτοικος καί αὐτός, τὸν ἐπεσκέψθη καί τὸν παρεκάλεσε ὥπως μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του καί νά βαπτίση τὸν υἱόν του. Δέν ἐδίστασε κι ὁ ἐπίσκοπος ὁ ὄρθόδοξος καί ἐπεσκέψθη τὸν κύριον Βλάχον καί ἐβάπτισε τὸ παιδίον.

'Ο ἔλλην ἔμπορος ὅμως ἐβαθμολόγησε τὸν "όρθόδοξον" ἐπίσκοπον μέ ἔνα μηδέν κατά τὴν δογματικήν ἐκτέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος (1). Κατόπιν ἐπέστρεψεν ὁ ἐπίσκοπος 'Αλέξανδρος εἰς τὴν Νότιον 'Αφρικήν.

(συνεχίζεται)
Θοέδωρος Νάνικαμας (ἐξ Οὐγκάντας)

(1) Τὸ ρωμαιοκαθολικὸν ὄργανον : the Eastern churches quarterly Winter 1957-58 μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Πατριάρχης Δανιήλ ΙΙας Λιαρίς 'Αλέξανδρος καθὼς καί ὁ ἐπίσκοπος 'Αλέξανδρος, τὸν ὅποῖον μᾶς ἔστειλεν εἰς τὴν Οὐγκάντα, ἦσαν μέλη τῆς Σχισματικῆς 'Ἐπισκοπῆς 'Αμερικανικῆς 'Εκκλησίας, η ὅποια εἶχε τὴν ἔδραν τῆς εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην τῆς 'Αμερικῆς.

'Ἐπιτρέπεται -καί συνιστᾶται- πᾶσα ἀναδημοσίευσις. Παρακαλοῦμεν μόνον ὥπως ἀποστέλλωνται δύο (2) ἀντίτυπα τοῦ δημοσιεύοντος περιοδικοῦ εἰς Γεν. Γραμματείαν τῆς 'Εκτελ. 'Ἐπιτροπῆς διά τὴν ἱεραποστολήν, 'Ακαδημίας 45, 'Αθῆναι.